

Vol II Issue X April 2013

Impact Factor : 1.2018

ISSN No :2231-5063

Monthly Multidisciplinary
Research Journal

Golden Research

Thoughts

Chief Editor
Dr.Tukaram Narayan Shinde

Publisher
Mrs.Laxmi Ashok Yakkaldevi

Associate Editor
Dr.Rajani Dalvi

Honorary
Mr.Ashok Yakkaldevi

IMPACT FACTOR : 1.2018

Welcome to ISRJ

RNI MAHMUL/2011/38595

ISSN No.2230-7850

Indian Streams Research Journal is a multidisciplinary research journal, published monthly in English, Hindi & Marathi Language. All research papers submitted to the journal will be double - blind peer reviewed referred by members of the editorial Board readers will include investigator in universities, research institutes government and industry with research interest in the general subjects.

International Advisory Board

Flávio de São Pedro Filho Federal University of Rondonia, Brazil	Mohammad Hailat Dept. of Mathematical Sciences, University of South Carolina Aiken, Aiken SC 29801	Hasan Baktir English Language and Literature Department, Kayseri
Kamani Perera Regional Centre For Strategic Studies, Sri Lanka	Abdullah Sabbagh Engineering Studies, Sydney	Ghayoor Abbas Chotana Department of Chemistry, Lahore University of Management Sciences [PK]
Janaki Sinnasamy Librarian, University of Malaya [Malaysia]	Catalina Neculai University of Coventry, UK	Anna Maria Constantinovici AL. I. Cuza University, Romania
Romona Mihaila Spiru Haret University, Romania	Ecaterina Patrascu Spiru Haret University, Bucharest	Horia Patrascu Spiru Haret University, Bucharest, Romania
Delia Serbescu Spiru Haret University, Bucharest, Romania	Loredana Bosca Spiru Haret University, Romania	Ilie Pinteau, Spiru Haret University, Romania
Anurag Misra DBS College, Kanpur	Fabricio Moraes de Almeida Federal University of Rondonia, Brazil	Xiaohua Yang PhD, USA
Titus Pop	George - Calin SERITAN Postdoctoral Researcher	Nawab Ali Khan College of Business Administration

Editorial Board

Pratap Vyamktrao Naikwade ASP College Devrukh,Ratnagiri,MS India	Iresh Swami Ex - VC. Solapur University, Solapur	Rajendra Shendge Director, B.C.U.D. Solapur University, Solapur
R. R. Patil Head Geology Department Solapur University, Solapur	N.S. Dhaygude Ex. Prin. Dayanand College, Solapur	R. R. Yaliker Director Managment Institute, Solapur
Rama Bhosale Prin. and Jt. Director Higher Education, Panvel	Narendra Kadu Jt. Director Higher Education, Pune	Umesh Rajderkar Head Humanities & Social Science YCMOU, Nashik
Salve R. N. Department of Sociology, Shivaji University, Kolhapur	K. M. Bhandarkar Praful Patel College of Education, Gondia	S. R. Pandya Head Education Dept. Mumbai University, Mumbai
Govind P. Shinde Bharati Vidyapeeth School of Distance Education Center, Navi Mumbai	Sonal Singh Vikram University, Ujjain	Alka Darshan Shrivastava Shaskiya Snatkottar Mahavidyalaya, Dhar
Chakane Sanjay Dnyaneshwar Arts, Science & Commerce College, Indapur, Pune	G. P. Patankar S. D. M. Degree College, Honavar, Karnataka	Rahul Shriram Sudke Devi Ahilya Vishwavidyalaya, Indore
Awadhesh Kumar Shirotriya Secretary, Play India Play (Trust),Meerut	Maj. S. Bakhtiar Choudhary Director,Hyderabad AP India.	S.KANNAN Ph.D , Annamalai University,TN
	S.Parvathi Devi Ph.D.-University of Allahabad	Satish Kumar Kalhotra
	Sonal Singh	

**Address:-Ashok Yakkaldevi 258/34, Raviwar Peth, Solapur - 413 005 Maharashtra, India
Cell : 9595 359 435, Ph No: 02172372010 Email: ayisrj@yahoo.in Website: www.isrj.net**

गौरी देशपांडे यांच्या 'गोफ'या कादंबरीचे स्त्रीवादी आकलन व नाट्यातील भावबंध

वैशाली जितेंद्र साठे

सहशिक्षिका न्यु हायस्कूल आणि ज्युनियर कॉलेज वडाळा

सारांशः

मराठी साहित्यातील अनेक प्रवर्हांपैकी स्त्रीवादी साहित्य प्रवाह हा एक प्रवाह आहे . हा प्रवाह साधारणतः 1960 नंतर साहित्यात येताना दिसतो . स्त्रीवाद ही संकल्पना पाश्चात्य देशातून, अमेरिकेतून आपल्याकडे आलेली आहे . स्त्री आणि पुरुष या निसर्गनि निर्माण केल्या दोन जाती, पण यातील पुरुष श्रेष्ठ आणि स्त्री अतिशय कनिष्ठ अशी भूमिका शेकडो वर्षांपासून समाजात रूजली होती . आणि या विचारानुसार होणारा अन्याय अत्याचार स्त्री मुकपणे सहन करत होती . या अन्यायाविरुद्ध बंड करणे आवाज उठवणे या गोष्टी तिच्या गावी नव्हत्या . मुळात ती स्वतःच्या अस्तित्वावदलच अनभिज्ञ होती . आपण समाजातील एक दुय्यम घटक आहोत हीच तिची धारणा होती . काही समाजसुधारकांनी स्वातंत्र्यपूर्व काळापासूनच स्त्रियांच्या प्रगतीसाठी प्रयत्न सुरू केले होते . स्वातंत्र्यानंतर तर स्त्रीला कायद्यानेच समान हक्क देण्यात आले . परंतु या हक्काची जाणिव होण्यासाठी स्त्रीला खूप वेळ द्यावा लागला . कारण भारतीय संस्कृती, रूढीपरंपराधार्मिक नियम यांना डावलणे स्त्रीमनाला सहज शक्य नव्हते . अनेक समाजिक व राजकीय चळवळी, स्त्री शिक्षणाचा पुरस्कार व शासकीय सुविधा यामुळे स्त्रीची दृष्टी सगज वनली व स्त्रियांच्या प्रगतीला चालना मिळाली . तिला स्वची जाणिव होऊ लागली . व्यावसायिक व आर्थिक दृष्ट्या सक्षम होता येते किंवा आपणही आपली स्वतंत्र मते प्रस्थापित करू शकतो हा आत्मविश्वास स्त्रियांमध्ये निर्माण झाला . याचे प्रतिबिंब साहित्यात उमटू लागले .

प्रस्तावना :-

अनेक लेखिका बदलत्या स्त्रीजीवनाचे चित्रण साहित्यातून करू लागल्या . स्त्रीचे मन , विचार, भावना, अनुभव अनेक कथाकादंबऱ्यातून व्यक्त होऊ लागले . काही लेखिकांनी आपल्या साहित्यातून स्त्रीविशिष्ट अनुभव, लैंगिक, शारीरिक अनुभव ही मांडले तर काहींनी स्त्रीच्या मनोव्यथेचा, भावनांचा प्रकटन विचार केला . साहित्यातून स्त्रीचा माणूस म्हणून विचार केला जाऊ लागला . यातूनच साहित्यात स्त्रीवादी साहित्य हा प्रवाह मानला जाऊ लागला . स्त्री ही स्त्री म्हणून आपले वेगळेपण मान्य करून जेंव्हा स्वतःच्या म्हणून जाणिव व्यक्त करते ते स्त्रीवादी साहित्य होय .

गौरी देशपांडे यांच्या लेखनातूनही अशाच प्रकारचा अनुभव येतो . म्हणूनच मराठी साहित्यक्षेत्रात त्यांचा प्रसिद्ध स्त्रीवादी लेखिका म्हणून उल्लेख केला जातो . मराठी साहित्यामध्ये खळबळ माजवणाऱ्या एक आधुनिक व बंडखोर लेखिका म्हणून त्यांना ओळखले जाते . स्पष्ट आणि वास्तव लेखनामुळे त्यांचे साहित्य पटकन वाचकांच्या मनाला भिडते . गौरी देशपांडे यांनी आजची आधुनिक बदलत्या काळातील स्त्री, तिचे परंपरांपाशी असलेले संबंध, पाश्चात संस्कृती, लग्नसंस्था, लिट्ट इन् टुगेदर ची संकल्पना, स्त्रीजीवनातील लैंगिक स्वातंत्र्य इ . विषय कथाकादंबऱ्यातून चित्रित केले आहेत . म्हणूनच त्यांच्या कथाकादंबऱ्या वाचून वाचक विचकल्याशिवाय किंवा चकित झाल्याशिवाय राहत नाही . त्यांच्या स्त्रीवादी लेखनातून स्त्रीच्या समाजातील बदलत्या स्वरूपाचा, भूमिकेचा व विचारसारिणीचा परिचय होतो .

मराठी साहित्यामध्ये त्यांच्या कादंबऱ्यांना स्वतंत्र व महत्त्वपूर्ण स्थान आहे . त्यांची 'गोफ' ही कादंबरी मौज प्रकाशनने 1999 मध्ये प्रसिद्ध केली . या कादंबरीतून आधुनिक विचारसारिणीची वेगवेगळी रूपे, माणसामाणसांच्या नातेबंधातून विशेषतः स्त्री पुरुषांच्या नातेबंधातून चित्रित झाली आहेत . या कादंबरीतून मुख्यता सामु आणि सुन या नातेबंधातील संमिश्र भावभावनांचा गोफ हळुवारपणे गुफला गेलेला आहे . दोन स्त्रियांमधील या नात्यातील अंतर्विरोध आणि त्यातूनच साधत गेलेले संवादाचे, मायेचे भावबंध हे या कादंबरीचे वैशिष्ट्य आहे . जिवंत चैतन्यमय भाषा, व्यक्तिरेखांच्या मनोवृत्तीचे सुक्ष्म वारकावे वाचकाला शेवटपर्यंत गुंतवून ठेवतात . वेगळा आकृतीबंध हेही या कादंबरीचे वैशिष्ट्य आहे . ही कादंबरी मां व वसुमती या दोन व्यक्तिरेखांच्या निवेदनातून साकारते .

या कादंबरीतून स्त्रीवादी विचारसारिणीचा परिचय होतो . या कादंबरीतील स्त्री स्वतंत्र विचाराची, समर्थपणे स्वतःच्या पायावर उभी असणारी, इतरांच्या जाणिवेच्या विचार करणारी आहे . या कादंबरीतील सामु जुन्या पिढीतील असतानाही विधवा मुनेचे परंपरापाशी असणारे संबंध स्वीकारते, त्यांच्या लग्नाचा स्वतःहून विचार करते .

या कादंबरीतील मां ही व्यक्तिरेखा विधवा आहे . जुन्या पिढीतील असतानाही त्या आधुनिक विचार सारिणीचा पुरस्कार करतात . मां कुठेही डळमळीत किंवा हताश झालेल्या दिसत नाही . त्या पतीच्या मृत्यूनंतर जीवाच्या आकांताने आपलं अस्तित्व टिकवण्याचा प्रयत्न करतात . पतीच्या निधनानंतर जन्माला आलेल्या सुलक्षणाला मोठ करतात . त्या स्वतःच्या हक्कासाठी सासरच्या माणसांशी संघर्ष करतात व स्वतःचे हक्क मिळवतात . स्वतंत्रपणे शेती, गुरे, कामगार माणसे सांभाळतात . समर्थपणे स्वतःचा संसार उभा करतात . सुलक्षण वीस वर्षांचा असतानाच घर सोडून मुंबईला निघून जातो . तरीही मां डगमगत नाहीत . हताश होत नाहीत . त्याला भेटण्याचा प्रयत्न करत नाहीत . याचना, विनंती करणाऱ्याचा प्रयत्न करत नाहीत . घर, शेती, जनावरे, माणसं हा परिवार पुर्वीप्रमाणेच सांभाळतात . आनंद नावाच्या वहिणीच्या मलाची जवाबदारीही स्वीकारतात . त्याचं शिक्षण, संगोपन सगळं पार पाडतात .

सुलक्षणाचा व्यसनमुळे मृत्यु होतो पण मां एकुलत्या एका मुलाच्या मृत्युने खचून जात नाहीत कारण त्याने तो मृत्यु स्वतःच्या हाताने ओढवून घेतलेला होता . त्या आपल्या मुनेचा वसुमतीचा व नातु आदित्यचा विचार करतात . वसुमतीवर कुठलेही जबरदस्ती न करता खूप प्रयत्नाने तिच्या मर्जीने तिला घरी घेऊन येतात . सुलक्षणाचा मित्र जसपाल याला मुलगा मानतात . वसुमती व जसपालचे लग्न जुळवेही त्यांची मनोमन इच्छा होती . तरीही त्या लगेच लग्नाचा आग्रह न करता त्या दोघांमध्ये असलेले संबंध स्वीकारतात व योग्य वेळ येताच वसुमती व जसपालच्या लग्नाची तयारी करतात . इथे त्या वसुमतीवर कोणताही स्वतःचा निर्णय लादत नाहीत हे

Title : गौरी देशपांडे यांच्या 'गोफ'या कादंबरीचे स्त्रीवादी आकलन व नाट्यातील भावबंध
Source: Golden Research Thoughts [2231-5063] वैशाली जितेंद्र साठे yr:2013 vol:2 iss:10

महत्वाचे आहे . मां च्या विचारातुन व वर्तनातुन एका आधुनिक विचारसारणीचा परिचय होतो . त्या दिवाळीचे कपडे खरेदी करताना त्यांच्या बदललेल्या विचारसारणीचा परिचय होतो . त्या स्वतः वसुमती व अंजना वापरत असलेल्या कपड्यांच्या रंगावदल सजगपणे विचार करतात . आम्ही विधवा म्हणुन, ती टाकलेली म्हणुन आम्ही फक्त पांढ-या,करडया असल्या कसल्या तरीही कपड्यात वावरायच की काय? हा त्यांचा विचार स्वतःचा स्त्री म्हणुन नाही तर माणुस म्हणुन विचार करणारा आहे . मां आवर्जुन स्वतःसाठी,वसुमतीसाठी,अंजनासाठी चांगल्या रंगाची कपडे निवडतात . हे त्यांचे वर्तन प्रगतशील आहे .

मां प्रमाणेच वसुमतीच्या व्यक्तीमत्वातुन स्त्रीवादी विचारसारणीचा परिचय होतो . वसुमती सुलक्षणाचा मृत्युनंतर सुरुवातीला सासरी राहणं नाकारते कारण तिच्या मते ती जर सासरी गेली तर तिला तिचा व अदित्याचा स्वतंत्रपणे विचार करता येणार नाही . शिवाय कुणाच्याही मदतीशिवाय जगण्याची उमेद वसुमतीमध्ये होती . वसुमती आईकडे राहण्याचा निर्णय घेते . तथे ती घरातल्या संपुर्ण जवाबदायावरोवर नौकरी करते व मुलाच्या शिक्षणाचा स्वतःचा खर्च भागवते . खरं तर सुलक्षणने काही पैसे तिच्यासाठी ठेवले होते पण ती त्या आधारावर न राहता स्वावलंबी वनण्याचा प्रयत्न करते .

वसुमती काही कालावधीनंतर मां व भन्तेच्या प्रयत्नाने गावी (सासरी)जाते . तिथे ही ती अगदी खंबीरपणे संपुर्ण शैतीची,घराची जवाबदारी पार पाडताना दिसते . शेतावरच्या कामासहित धारा काढणे,ट्रॅक्टर चालवणे,मोटारी दुरूस्ती करणे इत्यादी पुरुषांच्या वरोवरीची कामे करते . अंजना ह्या शेतात काम करणाऱ्या वाईवर अन्याय होतो हे पाहुन पेटुन उठते . अंजनाला मुल होत नाही म्हणुन दुसर लग्न करायला निघालेल्या तिच्या नवयाला मुनावते . माहेरी गेलेल्या अंजनाला वसुमती परत आणते वस्वतःच्या घरी ठेवुन घेते . अंजनासाठी पटुन उठण,तिची मदत करण ह्या वसुमतीच्या भावनेमागे स्त्रीवर होणाऱ्या अन्यायाचा प्रतिकार करणे हा उद्देश आहे .

वसुमती पुरुषांप्रमाणे जीन्स व शर्ट असे कपडे वापरते . जसपाल वरोवर मैत्रीवरोवर शरीरसंबंधही ठेवते व त्याच्याशी पुनर्विवाह करते . एकंदरीत मां व वसुमती या दोन्ही व्यक्तींच्या वर्तनातुन,विचारातुन आधुनिक स्त्रीचा परिचय होतो . त्याचवरोवर नात्यांचेही भावबंध सुक्ष्मपणे आले आहेत .

मां व वसुमती या सामानुष्यांच्या नात्यावरोवरच त्यांच्या परिघातील त्या दोघींशी जोडलेल्या सुलक्षण,आनंद,जसपाल,अदित्य या नात्यांचेही भावबंध चित्रित झालेले आहेत . दोन स्त्रियांमधील या नात्यातील अंतर्विरोध आणि त्यातुनच साधत गेलेले संवादाचे मायेचे अतुट भावबंध हे या कादंबरीचे केंद्र आहे .

मां,वसुमती,अदित्य,सुलक्षण,जसपाल,आनंद,धर्मकीर्ती,अदित्य या व्यक्तिरेखा एकमेकांशी कुठल्या धाग्याने घट्ट अतुटपणे वांधलेल्या आहेत .

मां चा सुलक्षणवर खुप जीव होता पण तो त्यांच्यापासुन दुरावतो . त्याच सिनेमात काम करणं व्यसनी असण या गोष्टी मांना आवडत नव्हत्या . सुलक्षणही आपल्या आईला आयुष्यभर जवळ घेण्याला प्रखरपणे प्रतिबंध घालतो . तरीही सुलक्षणाच्या मृत्युच्या शेवटच्या क्षणी मां विरघळुन जातात . त्यांच्या मनामध्ये सुलक्षणविषयी कुठेही तक्रार राहत नाही . त्या त्याला विछाण्यावर खिळलेला पाहुन भावुक होतात . त्याच्याकडे एकटक पाहुन त्याला डोळ्यात सामावुन घेण्याचा प्रयत्न करतात . आता रडायला हरकत नव्हती पण भरून आले तर त्याचा चेहरा नीट दिसणार नाही अशा विचाराने की काय,डोळ्यांनी अश्रु गाळायचे नाकारलं (1)मां ची वीस वर्षांचा असताना घर सोडुन गेलेल्या आपल्या मुलाविषयीची अगतिकता जीवघेणी आहे . सुलक्षणाच्या मृत्युनंतर आपल्या विधवा मुनेवदल सुरुवातीला मां च्या मनात आकस दिसुन येतो,पण तिची होणारी कुतरओढ पाहुन त्यांना तिची कठाव घेते . शिवाय अदित्य हा त्यांचा नातु हा त्यांच्या वंशाचा दिवा हा वसुमती व मां ना जोडणारा दुवा आहे . मां ना वसुमतीने आपल्याकडे राहायला यावे घर,संसार संभाळाव असे मनोमन वाटले तरीही त्या तिच्यावर जवरदस्ती करत नाहीत . त्या तिला निर्णय घेण्यासाठी वेळ देतात . मां नी भाऊम्हणुन मानलेल्या धर्मकीर्तीच्या मदतीने त्या वसुमतीला घरी घेऊन येतात व संपुर्ण घराची,शेताची मालकीण म्हणुन तिची ओळख करून देतात . वसुमती सतत काम करते हे पाहुन तिची काळजी करतात . जसपाललाही आपला मुलगा मानतात . जसपालने सुलक्षणाच्या शेवटच्या क्षणी आपली व त्याची भेट घालुन दिली या भावनेने त्या भारावुन जातात . त्यानं येऊन मला अखेर सुलक्षणकडे नेलं आणि त्या रात्री आम्हा सर्वांपासुन दावुन ठेवलेलं रड अदित्य त्याच्या गळ्यात पडुन रडला . त्याच्या वरोवर जसपालही वसुन एकदम माझा सुलक्षण थोडासा परत मिळाल्यासारखं झालं . आता त्याच वसुमतीचं पुढ माग काय जमत वघायच पण नाही काही जमलं तरीही मला एक पोर मिळाला हे काय कमी आहे? (2)या त्यांच्या चिंतनातुन त्यांची वसुमतीचे,अदित्यची काळजी व जसपालवरच निरपेक्ष प्रेम दिसुन येते . मां आनंदावरही पोटच्या पोरप्रमाणे प्रेम करतात . आनंद हा त्यांच्या वहिणीचा मुलगा आहे . मां वसुमती व अदित्यवरोवरच जसपाल व आनंदावर तितकेच माया करतात .

वसुमतीही अशाच प्रकारे आपल्या सभोवतालच्या नात्यावर जिवापाड प्रेम करताना दिसते . तिचा सुलक्षणवर खुप जीव होता . लग्नानंतर तिच्या लक्षात येते की तो व्यसनाच्या पुर्णपणे आहारी गेला आहे . तेंव्हा मग वसुमती रागाने त्यांच्यापासुन थोडीमी विचलीत होते . तो आजारातुन वाचणार नाही या जाणिवेने दुःखी होते . तिचे प्रेम हे त्याच्या कट्टधाराची शक्ती किंवा प्रेरणा होऊशकणार नाही म्हणुन तिचे मन कडूजार होते . ती प्रेमापोटी नाही पण गरज किंवा कर्तव्यापोटी त्याच्यासाठी धडपड करते . तरीही सुलक्षणला आपण वाचवु शकलो नाही याचे दुःख तिला सतत टोचणी देत राहते . सुलक्षणसारख्या माणसाच्या असा हास व्हावा आणि तो मी वघत राहावा या हताशपणापायी अजुन संताप यायचा राहात नाही (3) सुलक्षणला वाचवण्यासाठी आपण असफल ठरलो याची खंत वसुमतीला वाटते . त्याचवरोवर सुलक्षणाच्या छंदीफंदी स्वभावावदल त्याला कोणी दुपने देणे तिला आवडत नाही . या कादंबरीमध्ये वसुमती व मां या दोघींच्या नात्यातील भावनिक गुंतागुंत खुप महत्वाची आहे . सुरुवातीला एकमेकींचा मनोमन तिरस्कार करणाऱ्या या दोघी हळुहळु एकमेकींची काळजी करू लागतात . एका प्रेमळ धाग्यांनी वांधल्या जातात . मां चा तर वसुमती आणि अदित्य हे आधारच होते . पण वसुमती केवळ भन्तेच्या आग्रहाखातर मां कडे येते व त्यांची काळजी केंव्हा करायला लागते हे तिलाही कळत नाही . त्या दोघी एकमेकींच्या भावनांचाही विचार करताना दिसतात . मांच्यात माझ्यात तर जवळजवळ कधी त्याचे नावही उच्चारले जात नाही . मला वाटते मला दुःख होईल म्हणुन त्या आणि त्यांना दुःख होईल म्हणुन मी सगळे दावुनच टाकतो . (4)या वसुमतीच्या विचारातुन मां व वसुमतीच्या नात्याची प्रचीती येते . जसपाल सहजच लग्न करून मुंबईला स्थायिक होऊ असं वसुमतीला म्हणतो,तेंव्हा वसुमतीच्या मनात मां चा विचार येतो . मां ना शेतातल्या वायामाणसांना सोडाव लागणार या भावनेनी वसुमती चिंतीत होते . या वेळी वसुमती आनंदचाही विचार करते .

एकंदरीत विचार करता मां व वसुमती या दोघांध्ये तर अतुट नात्याचे बंध निर्माण होतातच पण मां,अदित्य,वसुमती,जसपाल,आनंद,अंजना यांचा एक छानसा परिवारच तयार होतो .

याकादंबरीतील मां व वसुमती या प्रमुख व्यक्तिरेखा गौरी देशपांडेनी स्त्रीवादी विचारातुन साकारल्या आहेत याचाही प्रत्यय येतो .

संदर्भः

- 1) देशपांडे गौरी, 'गोफ',मौज,प्रकाशन पृ . 7
- 2) देशपांडे गौरी, 'गोफ',मौज,प्रकाशन पृ . 41
- 3) देशपांडे गौरी, 'गोफ',मौज,प्रकाशन पृ . 48
- 4) देशपांडे गौरी, 'गोफ',मौज,प्रकाशन पृ . 56

Publish Research Article International Level Multidisciplinary Research Journal For All Subjects

Dear Sir/Mam,

We invite unpublished research paper.Summary of Research Project,Theses,Books and Books Review of publication,you will be pleased to know that our journals are

Associated and Indexed,India

- * International Scientific Journal Consortium Scientific
- * OPEN J-GATE

Associated and Indexed,USA

- EBSCO
- Index Copernicus
- Publication Index
- Academic Journal Database
- Contemporary Research Index
- Academic Paper Databse
- Digital Journals Database
- Current Index to Scholarly Journals
- Elite Scientific Journal Archive
- Directory Of Academic Resources
- Scholar Journal Index
- Recent Science Index
- Scientific Resources Database

Golden Research Thoughts
258/34 Raviwar Peth Solapur-413005,Maharashtra
Contact-9595359435
E-Mail-ayisrj@yahoo.in/ayisrj2011@gmail.com
Website : www.isrj.net